

— Сбогомъ, Илия! — извика Аничка. —
Господь здраве да ти дава!

Тя остана на мѣстото си и, подпрѣла леко
глава на ржката си, замислена, доста време
гледà следъ него. Следъ туй, безъ да поглед-
не налѣво или надѣсно, макаръ да имаше
още хора, тя се прибра вкжщи.